

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ

Горелік Д.С.

курсант,

Науковий керівник: Крижановський О.М.

викладач,

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЖІНОЧОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

Політична та соціально-економічна криза в Україні охопила усі важливі сфери життєдіяльності суспільства, таким чином стала актуальною проблема посилення протидії кримінальним правопорушенням, здійснення контролю над криміногенною ситуацією з метою зниження росту злочинності.

На сьогоднішній день важливою проблемою у нашому суспільстві є жіноча злочинність. Жіноча злочинність становить значну соціальну дилему оскільки, за винятком рис, притаманних злочинності загалом, має додаткові негативні наслідки.

Вагомий внесок у розвиток і тлумачення окремих положень запобігання злочинності зробили такі кримінологи: В.В. Голіна, Б.М. Головкін, Ю.А. Абросімова, С.Ф. Денисов, І.С. Кон, В.М. Дрьомін, А.П. Закалюк, М.М. Ключев, В.І. Женунтій, М.Г. Колодяжний, О.Б. Сахаров, О.М. Литвак, П.П. Михайленко, С.Ю. Лукашевич, С.П. Репецький, А.Б. Романюк, В.І. Шакур, О.Ю. Шостко.

Проблему жіночої злочинності вивчали багато видатних вчених таких як Ю.М. Антонян, М.І. Бажанов, О.М. Блага, А.А. Габіані, В.О. Глушков, В.В. Голіна, Б.М. Головкін, М.М. Голоднюк, І.М. Даньшин, О.М. Джужа, В.М. Зирянов.

Рівень жіночої злочинності є нижчий злочинності серед чоловік у 5-7 разів. Зіставляючи злочинну поведінку чоловіків і жінок, необхідно відзначити, що у перших виділяється логічність, а у других – імпульсивність [1, с. 457].

Історія жіночої злочинності тісно пов'язана з історією загальнолюдських уявлень про жінку. Для того, щоб зрозуміти природу жіночої злочинності, необхідно звернутись до історичного генезису розвитку злочинності.

Починаючи з 2000-х років поняття «жіноча злочинність» отримало своє закріплення в науковій літературі.

Так, Л.М. Щербакова стверджує, що жіноча злочинність – це історично мінливе явище як за соціальною сутністю, так і за місцем (у різних державах і різних соціально-економічних формаціях неоднакове коло злочинів) і за часом (кількість кримінально карних діянь змінюється разом з історичним розвитком держави) [2, с. 218].

Найбільш поширеними сферами злочинів серед жінок є:

1) сфера побуту, наприклад, в цій сфері жінки здебільшого вчиняють насильницькі злочини, такі як: вбивство, заподіяння тяжких, середніх або легких тілесних ушкоджень, хуліганство;

2) сфера де жінки працюють та виконують свої професійні обов'язки, наприклад, можливість вільного доступу до матеріальних цінностей, галузь торгівлі, харчова промисловість;

3) сфера господарської діяльності, наприклад, ухилення від сплати податків.

Більшість жінок, які перебувають у місцях позбавлення волі, це жінки віком від 20 до 40 років. На мою думку, це пов'язано зі зміною соціального статусу, безробіттям, проституцією, алкоголізм, наркоманія, різноманітними життєвими ситуаціями, які викликають у жінок злочинні дії. До моменту вчинення злочину більшість жінок були одружені, але, ті жінки, які були засудженні до позбавлення волі, як правило, залишаються без сім'ї. Найбільш поширеною рисою є алкоголізм та наркоманія, так як алкоголіки та наркомани майже завжди скоюють злочини з метою придбання спиртних напоїв або наркотичних засобів, або отримання коштів для придбання.

Аналіз міжнародно-правових стандартів у зазначеній сфері дозволив зробити висновок про те, що сукупність економічних, соціальних, ідеологічних, технічних, організаційних і правових заходів профілактики в змозі істотно понизити криміногенність жінок за допомогою послідовного заохочення і захисту всіх прав людини, всебічного зарахування гендерних аспектів у всіх стратегіях і програмах, заохочення всебічної участі жінок і розширення їхніх можливостей, а також зміцнення міжнародного співробітництва [3, с. 19].

Отже, підводячи підсумки необхідно зазначити, що прояви жіночої злочинності є найвищими у сферах, до яких жінка найбільше залучена – сімейно-побутовій, сфера пов'язана з виконанням професійних обов'язків та господарської діяльності. При цьому жінкам, які пройшли через місця позбавлення волі, складніше дається процес ресоціалізації. Всі ці фактори важливо враховувати при подальшій розробці проблеми та при впровадженні програм із попередження та подолання наслідків жіночої злочинності.

Список використаних джерел:

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика. Кримінологічна характеристика та запобігання вчиненню окремих видів злочинів / А.П. Закалюк. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – С. 457-460.
2. Чечель Н.О. Деякі історичні аспекти поняття та змісту жіночої злочинності / Н.О. Чечель // Університетські наукові записки. – 2010. – № 4. – С. 214-220.
3. Федусик В.В. Жіноча злочинність в Україні (кримінально-правові та кримінологічні проблеми) / В.В. Федусик // 2001. – С. 19-24.

Долішняк Х.В.

здобувач магістра права,

Український Вільний Університет (м. Мюнхен, Німеччина)

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ ЯК ОСНОВНА СКЛАДОВА ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ, ПОВ'ЯЗАНИМ З ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ

Торгівля людьми – це злочин, що грубо порушує закріплені в Конституції України та гарантовані нею права на свободу, честь і гідність людини. Незважаючи на об'єднані зусилля міжнародного співтовариства, торгівля людьми продовжує становити неабияку проблему світового масштабу. Проблема протидії торгівлі людьми полягає в тому, що розслідування та виявлення таких злочинів є складним і проблематичним. Транснаціональна злочинність виробила добре відпрацьований механізм здійснення торгівлі людьми, при якому прослідкувати рух “живого товару” надзвичайно важко. Саме тому, стає зрозуміло що, без спільних зусиль міжнародного співтовариства, яке